

F

ZƏRBAYCAN

ƏDƏBİ-BƏDİİ JURNAL

8

2009

◆ İNCİLƏR...

Cəfər CABBARLI

ANA

Əgər bütün bəşəriyyət ədövi-canım ola,
Ürək süqut eləməz aldığı mətanətdən.
Ricavü xəvfə məkan vermərəm gər alimlər
Min il də vəz edələr dəhşəti-qiyamətdən.

Pələnglər tuta dövrüm, çəkinməyəm əsla,
Və ya ki, vəd edələr dövləti-cahanı mənə.
Ki, bir kəsə baş əyib iczimi bəyan eləyim.
Əyilmərəm nə ki, versələr səmanı mənə.

Yanımda gər dura cəllad əlində şəmşiri,
Ölüm güc ilə mənə hökm edə olum təslim.
Əyilmərəm yenə haşa! Ölüm nədir ki, onun
Güc ilə xalqa həqirənə eyləyim təzim?

Cahanda yox elə bir qüvvə baş əyim ona mən,
Fəqət nə güclü, zəif bir vücud var, yahu.
Ki, hazıram yıxılıb xaki-payinə hər gün,
Öpüm ayağını icz ilə. Kimdir o? Nədir o?

Ana! Ana! ...O adın qarşısında bir qultək
Həmişə səcdədə olmaq mənə fəxarətdir;
Onun əliylə bəla bəhrinə yuvarlansam,
Vənə xəyal edəyəm bəzmi-istirahətdir.

Əs, ey külək, bağır, ey bəhri-biəman, ləpələnl!
Atıl cahana sən, ey ildırım, alış, parla!
Gurulda, taqi-səməvi, gurulda, çatla, dağıl!
Sən, ey günəş, yağışın yağdır, ey bulud, ağla!

Bunlar mənə əsər eylərmi? Mütləqa yox! Yox!
Fəqət ana! O müqəddəs adın qabağında,
O pak bağına bassın məni, desin laylay,
Təbəssüm oynadaraq titrəyən dodağında.

Bütün vücudum əsər, ruhum eyləyər pərvaz,
Uçar səmələrə o aləmi-xəyələtdə.
Yatar, ölər bədənim, nitqdən düşər bir söz;
-Ana... ana... Sənə mən rahibəm itaətdə!

ŞƏRQİ

Mən bir solmaz yarpağam ki, çiçəkləri bəzərəm,
Mən bir susmaz duyğuyam ki, ürəkləri gəzərəm.
Mən səninçün ömrüm boyu cəfalara dözərəm,
Sənsiz güllər açılmasın, axar çaylar dayansın,
Oxu, bülbül, bəlkə yarım oyansın!

Mən bir sönməz ulduzam ki, daim işıq saçaram,
Mən bir oynaq bülbüləm ki, güldən gülə uçaram,
Mən bir saqlı aləməm ki, sevgilərdir açarım.
Sənsiz günəş görünməsin, qaralara boyansın,
Oxu, bülbül, bəlkə yarım oyansın!

Mən səninçün şəfəqlərdən süslü bir tac yaparam,
Yol ver mənə, gül dərmişəm, sevdiyimçün aparım.
Apar, apar, apar, apar, axır səni taparam;
Sənsiz solsun göy yarpaqlar, axar sular bulansın,
Oxu, bülbül, bəlkə yarım oyansın!

EY DAN ULDUZU

Qaranlıq gecədə səni gözləyib,
Durmaqdan yoruldu, ey dan ulduzu!
Uzaq üfüqlərə göz gəzdirməkdən
Az qala kor oldum, ey dan ulduzu!

Öksüz taleyimtek gecikdin nədən?
Karvanqıran doğdu, görünmədin sən.
Oxşatdım, yanıldım, könül verdim mən,
Bilmədən vuruldum, ey dan ulduzu!

Arxasınca qoşdum sonsuz bir yola,
Hər addımda tuş gəlincə bir kola,
Qaranlıqda çox baxındım sağ-sola,
Hər yana buruldum, ey dan ulduzu!

Büsbütün yorulub gücdən düşərkən,
Bir ulduz parladı uzaq üfüqdən.
Bu görünən səndin, artıq gəldin sən,
Axır səni buldum, ey dan ulduzu!

TELLƏR OYNADI

Bir mən idim, bir sən idin, bir də yamaclar...
Meşə yolu, yarpaq dolu yaşıl ağaclar.
Onda ki, ağ umuzlara töküldü saçlar,
Əsdi yarpaq, coşdu irmaq, güllər oynadı,
Ürəyimdə kaman kimi tellər oynadı.

Bir biz idik, bir düz idi, bir də al boya,
Dağ başında uçan quşlar endilər çaya.
Sən dedin ki: "Bütün dünya qoy dönsün toya!"
Çaldı qaval, uzaq kənddə ellər oynadı,
Ürəyimdə kaman kimi tellər oynadı.

ÖLKƏM

Şiş ucları buludlarla döyüşən
Dağlarında buzları var ölkəmin.
Göy otlardan ipək paltar geyinən
Tarlaları, düzləri var ölkəmin.

Verimli torpağı, geniş çölləri,
Çalışqan ərləri, igid elləri,
Böyük gəmiləri, dəmir yolları,
Keçidləri, rizləri var ölkəmin.

Göllərində ördəkləri üzərlər,
Çöllərində maralları gəzərlər,
Güllərindən gəlinlər tac bəzərlər,
Ceyran gözlü qızları var ölkəmin.

Coşqun Xəzər oynar ayaqlarında,
İşıq saçan nefti torpaqlarında,
Tarixlərin qızıl yarpaqlarında
Dadlı-dadlı sözləri var ölkəmin.

YADA DÜŞDÜ

Gördüm üzünü, bağçada laləm yada düşdü,
Əmdim ləbini bal kimi, ağzım dada düşdü.

Bir lalə yetişmişdi bu viranə çəməndə,
Bağ əsdi, xəzan vurdu da, laləm yada düşdü.

Bir qönçə yetirdim, bəzədim, nazını çəkdim,
Aldı fələk əldən onu; yarım yada düşdü.

Bənd oldu könül bir gülə, səs tutdu mahalı;
Guya ki, bu dünyada qan oldu, qada düşdü.

Söz verdi, sözün tutmadı, and içdi, unudu;
Bəlkə deyirəm, yar usanıb innada düşdü.

Bəxt onda ki, paylandı, biri çatmadı payə,
Dünyada o bədbəxt də bizim bərbada düşdü.

Bir ovçu kimi göldə gözəl bir sona vurdu,
Çaldı qanadın göydə, gedib dəryada düşdü.

